

Henry Johag

1904 – 1984

Foto Sven Norling 1949



- Född i Ransta 1904. Familjen flyttade sedan till Sala.
- Medlem i Olle Holms orkester på 1930-1940-talet.
- Övertog ett konkurslager och startade musikaffären på Bergsmansgatan 4 på 1930-talet. Såld musikinstrument, noter, grammofonskivor m.m. Reparerade musikinstrument.
- Bostad intill musikaffären.
- Ulla, f. 1931, arbetade på Café Hörnan i Amerikahuset, hörnet Fredsgatan - Bergsmansgatan. Chefen uppmanade Ulla att lussa för Henry med levande ljus i håret år 1949. Ulla var vacker och av vallonsk härkomst – tycke uppstod.
- Medlem i Croquisklubben 1945 ca – 1958.
- Engagerad i Sala Konstförening 1949-1958
- Barnen föddes: Ingrid 1951, Ulla-Gun 1953 och Ulf 1957.
- Ändrade efternamnet från Johansson till Johag i mitten av 1950-talet.
- Medverkade i musiklivet i Sala i olika konstellationer, bl.a. en stråkkvartett. Cellist, mest klassisk musik, Bach var en av favoriterna.
- Byggde under åren fioler, celli (cellon i plural) och nyckelharpor. Behöll en del, men sålde de flesta.
- Flitig fotograf med bl.a. en Hasselblad-kamera.
- Köper fastighet i Vissängen och familjen flyttade dit 1956.
- Teckningslärare på högstadiet i Vallaskolan 1966-1967. Dottern Ingrid: *Jag hade pappa som teckningslärare. Där fanns också en brännugn där vi gjorde keramikfigurer.*
- Vikarierar för Henrik Jansson som musiklektör vid läroverket. Även musiklektör i Avesta.

SA. 28/9-49

Croquisklubben en handfull ambitiösa amatörmålare.

Det finns, som de Costa mål-
bor väl känna till vid det här
läget, en litet verkosam cro-
quisklubb i Sala. De som inte
tidigare lämnat till den hade ett
orsäkligt tillfälle att i våras vid
den utställning, som arrange-
rades i HSB-lokalen, ställa be-
kantship med såväl amatörmål-
arnas själva som resultatet
av deras konstnärliga ambicio-
ner. Och det föreföll som de
flesta skulle ha blivit synnerli-
gen glatt överraskade av vad
som där visades. Exportis, som
förrsten kbjöpte klubbens med-
lemmar att sovra bland konst-
verken till denna utställning,
förklarade att det över lag vi-
sades en psykiskt god amatörmål-
ares/andakt.

Det var med en viss nyfikenhet
man tackade ja till en inbjudan
att närvara vid en av klubbens
sammankomster, t. ä. den första
för höstterminen, som hölls på

Forts. 3:a sid, spalt 3.



Från Croquisklubben's månadsträff, där man arbetade i teenna
grupper. På övre bilden fr. v. främstärare G. Södergren, fru
Greta Ringström, musikhandl. Henry Johansson och hr Käge
Bergman. På den undre bilden fr. v. främstärare John Fred-
rickson, "modellen" konstnären Eda Cederling, konstör Falke
Ostlund samt hr Bertil Andersson.



Forts. fr. sid. 1

CROQUISKLUBBEN ..

Forts. fr. sid. 1.

måndagskvällen med en tillstöt-
ning av 10-tal medlemmar. Och
det var nämligen ingen synsats
man dämp med i utan en samling
intensivt arbetande, allvarliga u
sammansatta klubbmedlemmar,
som man till en början knappast
vägrade tilltala i rubrik att de be-
traktas som en sådan där obehag-
ligt tillräpplig journalist. Det va-
sade s g dock oönskvärdt att stän-
dens ordvar tilltals för att
hastigt — ständigt i troniskt och
mycket ofta självvordet —
skämt och att det inte alla var
någon svårighet att komma till
tals med sammen och herrarna i
sällskapet. Tydligheten var
sindat diktat av den arbetare
som präglade medlemmarna —
klimatets denna första höst
kväll.

— Vi samlas så här — precis
så här också — en gång i veckan
hemma hos någon av medlem-
marna, såsom en av sällskapets hr
Käge Bergman, som på må-
nadskvällen hade något av målar-
studiosamband i sitt hem. Under
ett par tre timmar målas eller
beskrivs det ganska intensivt. Vi
diskuterar gärna våra dukar stu-
diobild och jag kan säga att det
är knappast någon förening
för inbördes besvär. Vi köper
sällsamt utbyddande av varandra.
Ett skänksamt utbyddande av en här-
ta leder ofta till ett svar som:
Tack, jag målar själv. Men vi by-
ter mycket gärna tecken med var-
andra. Eller det händer faktiskt
att man kan bli förtjust även i
andra konstverk än sina egna,
sämlar hr Bergman.

— Vi räknas till dessa målar-
kvällar i första hand för att roa
oss själva, säger museibildare
Henry Johansson, som också
är mycket duktig amatörmål-
are och sålvt har möjlighet att
även i sin utställning glädja
andra med sin konst. Vi målar
utan tanke på att förtjäna pen-
ga. Det är ingående meningar
att amatörmålare på något sätt
skall konkurrera med yrkesmål-
are och vi vill ingående i något
avseende försöka ta upp konkur-
ensen med våra yrkesbröder.

UTSTÄLLNINGEN

som hölls i våras och blev en
sån påttik framgång var alltså
lite arrangerad i försäljningsvyf-

te. utan anordnad försäljning för att vi
själva skulle ha ett bestämt mål
att arbeta fram emot, dels där-
för att vi i någon mån ville visa
den stora allmänheten hur fre-
tviligt det kan vara att ha en hobby
som målning och vidare vilket
resultat man kan uppnå av en
angående fritidsysselsättning,
tränsköll en annan av klubbens
medlemmar i en kaffepaus, då
tjänstgöring kassade på allvar.

— Lohaträgen, är den ett pro-
blem för croquisklubben, liksom
för praktiskt taget varje annan
sammankomst?

— Jag vet inte riktigt vad jag
skall säga. Det är givet att det
skulle vara roligt ha en atelier,
och då skulle vi även kunna ha
en otvungen inträskande in det
dusintal som klubben nu består
utav, säger hr Bergman. Vi har
ännu knappast reflekterat på att
göra någon samhällogagnande
gärning och inrätta någon slags
offentlig föreläsning. Även om
man gjort så på många andra
håll. An så länge håller vi oss
nog till en bygnadsare skala.
Äre vi bara tar reda på vår egen
fritid på ett som vi tycker för-
nufligt sätt, som möjligen kan
mana till eftertänkt.

Det var mot slutet av kriget,

som klubben kom till. De flesta
som då möt sig samman hade re-
skad länge avsett med måleri i
en eller annan form och en del
hade t. o. m. i någon utsträck-
ning skolat. Någon fast organi-
sation finns inte. Vi redar oss
utan ordförande, sekreterare och
kassör, låter det. Det gemensam-
ma intresset håller oss så bra till-
sammans ändå.

Förutom croquistekniken syas-
lar man med oja, pastell-
och akvarellmålning. Alla prövar på
allt. Man befinner sig i ett ständigt
öskande och har man funnit
ett genit som fångar en särskilt
och gör man tycker att man
kanske har vissa förtärligheter
att lyckas, så förtärligt man med
att beaktande intresset i ett årtigt
ökande efter att skapa sig en
stil. Men alla har ännu inte fun-
nit allt, genit påstår de strim-
nans själva.

Anlagret för målning eller teck-
ning har legat latenta hos de fle-
sta. En del har känt med s g själva
att de nog hade följande sig
på ett ofta sin talang medan and-
ras först genom påverkan utifrån
— t. o. m. en teckningslära-
re har entusiasmerat en av klubb-
medlemmarna — fått upp ögon-
en för vad de själva kan och vil-
ket värde det ligger i att utöva
en hobby som amatörmålare. In-
te minst viktigt är samlat i det
avseendet att dess utövare får en
viktig blick och ett förtjänt in-
tresset för konst i allmänhet.

Åke J.

Ledningsskifte för ^{SA.}22/4 Sala konstförening ^{49.}

Ny intendent, amatörerna rycka fram.

Sala konstförening hade på torsdagskvällen sammanträde och fick därvid avtacka sin intendent, fru Karin Karsberg, Uppsala, som svarat för intendentskapet sedan föreningens bildande men på grund av flyttning från Sala till annan ort icke längre ansett sig kunna fortsätta med uppdraget. Till hennes efterträdare utsåg styrelsen vid sitt sammanträde efter årsmötet assistent K. G. Bergman. Även flera andra av de nyligen utställande Sala-amatörerna ryckte in i ledningen.

För första gången på länge närvar vid årsmötet föreningens ordförande och allt i allo, dr Carl Friberg. Årsmötet, som hölls i samrealskolan, öppnades emellertid av v. ordf. intendenten fru Karin Karsberg, som också utsågs att leda förhandlingarna. Därefter genomgickos ärendena i rask följd. Verksamhetsberättelsen för föregående år, i sina huvuddrag redan offentliggjord av Sala Allehanda, föredrogs av sekr. teckningslärarinnan fr. Gerda Högberg. Kassaförvaltaren häradskskrivare G. Ahlin, lämnade en muntlig redogörelse för föreningens ekonomiska ställning. Av denna framgick, att föreningens inkomster utgjort kr. 2,843:17, därav i årsavgifter från 191 medlemmar 955 kr., inkomst av konstföreläsningar 391:50, provisioner 23:29, bankuttag 1,327:88, ink. av utställningar 145:59. Utgifterna ha uppgått till kr. 2,770:11, därav inköp av konstverk 532:75, utgifter för utställningar 342:92, d:o konstföreläsningar 729:35, d:o för intendenten 122:40, banksättning 824:51. Kapitalbehållningen utgjorde vid årets början kr. 927:92 samt vid årets slut 501:22. Värde av de egna konstverken beräknas till närmare 4,000 kr. De hade under året brandförsäkrats. Berättelserna godkändes, likaså revisionsberättelsen, varefter ansvarsfrihet beviljades.



Fru Karin Karsberg.

I styrelsen hade vid förra sammanträdet för två år valts dr Carl Friberg, fr. Gerda Högberg, dr Lars Nordquist samt fru Karin Karsberg. Den senare anhöll nu om befrielse från uppdraget, varefter till hennes efterträdare i styrelsen för ett år valdes rektor Gunnar Flodström. Till ledamöter för två år i styrelsen valdes häradskskrivare G. Ahlin, glasväst. C. G. Ahlgren, överlärare H. Collin, kont. Folke Östlund och metallarb. Lennart Lindberg. Till suppl. utsågs stadsträdgårdsmäst. J. Lantz och musikhandl. Henry Johansson samt bibliotekarie Ulla Reuterborg. Revisorer blevo bankkamrer Osten Petrusson och frisör John Fredriksson med cykelrep. Oile Eriksson som suppl.

Då ärendena därefter genomgåtts tog häradskskrivare Ahlin till orda och erinrade om föreningens förlust genom att fru Karsberg lämnat såväl styrelsen som intendentskapet, vilket fru K. innehaft sedan föreningens bildande. Det var vid starten en svår tid för föreningen — även den då tillträdande intendenten hade givit sig i kast med något nytt. Med intresse och kunnighet växte emellertid fru K. snabbt in i sin uppgift. Då man blickade tillbaka på föreningens ganska betydande verksamhet under de gångna åren fick man också lägga förtjänsten här för på föreningens ordförande och intendent. Inte minst uttalade tal. sin beundran för fru K:s sätt att vinna konstnärer för Sala och hennes förmåga att vinna kontakter åt alla håll. Såsom ett bevis för tacksamheten bad tal. å dr Fribergs vägnar få föreslå fru K. till hedersledamot, vilket genast bifölls. Fru Karsberg tackade till sist för den tid som varit och riktade sig särskilt till hr Ahlgren, samt förklarade därmed sammanträdet avslutat.

Styrelsen samlades därefter till konstituerande sammanträde och utsåg därvid till intendent utanför styrelsen ass. K. G. Bergman, samt till biträdande intendent fru Greta Ringström. Till ordf. omvaldes dr Friberg, till v. ordf. nyvaldes rektor Flodström, till sekr. fr. Högberg och till kassör hr Folke Östlund. Till inköpsnämnd valdes dr Friberg, Nordquist och häradskskrivare Ahlin. Vidare diskuterade styrelsen planerna för det kommande årets föreläsningar och utställningar, varvid intendenten fick i uppdrag att inkomma med förslag.

SP
4/550

Fribergs-utställningen fjolårets toppunkt för konstföreningen i Sala

Som det främsta evenemanget i Sala konstförenings regi under 1950 betecknar styrelsen visningen av framlidne dr Carl Fribergs konstsamling. Detta framhålls i den årsberättelse som avgivits inför årsmötet på söndag, och i denna berättelse talas även om andra framgångar. Bl. a. har medlemsantalet under året stigit till över 300. Årsmötet hålles i Folkskolans samlingshall på söndag kl. 13.

Styrelsen har under året utgjorts av rektor Gunnar Flodström, ordf., häradssekreterare Gustav Alin, v. ordf., bibliotekarie Ulla Reutherborg, sekr., tjänsteman Folke Östlund, kassör, doktor Lars Nordquist, glasmästare C. G. Ahlgren, överlärare H. Collin, musikhandlare Henry Johansson och metallarbetare Lennart Långberg. Suppleanter ha varit: stadsträdgårdsmästare J. Lantz, fröknarna Anna-Maja Norlander och Anna-Karin Friberg. Intendent har varit assistent Käge Bergman. Inköpsnämnden har utgjorts av intendenten, hrr G. Alin, L. Nordquist och H. Johansson. Revisorer ha varit frörmästare John Fredriksson och

(Forts. på tredje sid.)

Fribergs-utställningen . . .

(Forts. från första sid.)

guldsmid R. Johannesson med cykelhandlare Olle Eriksson som suppl.

Medlemsantalet har under 1950 ökat från 269 till 312 eller med 43.

Årets första utställning "Akvareller och gouacher I" anordnades i samarbete med Riksförbundet för bildande konst och ägde rum 12—19 mars. I folkskolans samlingshall visades akvareller och gouacher av nutida svenska konstnärer. Utställningen demonstrerades av fil. kand. Einar Nilson och föreningen erhöll ett flertal nya medlemmar.

Det främsta evenemanget

i konstföreningens regi under 1950 ägde rum veckan 7—14 maj då genom de efterlevandes tillmötesgående framlidne, förste stadsläkaren doktor Carl Fribergs förnämliga konstsamling visades för allmänheten. Staden hade för täckande av omkostnaderna ansökt 300 kronor. Konstverken — ialles 125 nummer — hängde på sina utsprångliga platser i den Fribergska villan och konstföreningen hade låtit trycka en katalog till utställningen med ett charmerande, personligt företal av doktor Staffan Friberg. Utställningen blev en stor framgång och besöktes av ett gott stycke över 1.000 personer. Konstföreningen fick 30 nya medlemmar och ett bra överskott kunde tillföras kassan.

Vid vernissagen höll intendenten Folke Holmér ett anförande och uppehöll sig därvid i huvudsak vid den imponerande Aguelisamlingen. Vid utställningens öppnande närvarade även doktor Fribergs närmast efterlevande. Efteråt stod konstföreningen som värd vid en middag på Sala stadshotell där som främsta gäster noterades familjen Friberg samt representanter för staden.

Styrelsen uttalar sitt tack till familjen Friberg för deras förståelse och intresse för utställningens tillblivelse och för deras tillmötesgående att öppna hemmet för allmänheten under utställningsveckan.

Styrelsen riktar också ett värdigt tack till staden för deras positiva inställning och ekonomiska stöd.

"Konsten och vi" hette en av Riksförbundet för bildande konst anordnad utställning, som gästade Sala den 3—10 september. Den riktade sig i första hand till utställningsbesökare, som önskade att djupare tränga in i konstverkens kompositionsproblem. Den demonstrerades av fil. lic. Bo Lindvall och besöktes bl. a. av ett stort antal skolklasser.

För den årliga utlottningen inköptes under året: "Kväll i Montmartre", oljemålning av Erik Ejestad, "Engelskt landskap med vattentorn", akvarell av Bértil Gatu, "Pojkhusvud", skulptur av David Wretling, "Bibliskt motiv", färgträsniitt av G. Jörgensen, "Stockholms slott och dess konstskatter", bok, "Landskap", etsning av N. Östergaard, "Räbäck", bok. Utlottningen verkställdes i december inför borgmästare Hedman.

Tisdagen den 21 november anordnade konstföreningen i samarbete med Sala föreläsningförening en föreläsning då fil. lic. Marita Lindgren-Fridell synnerligen medryckande talade om Bo vackert, bo trevligt. Föreläsningen, som illustrerades med ljusbilder, besöktes av 125 personer.

Sala konstförening höjer ^{SP 25.51} anslaget till konstinköp

Beslut vid årsmötet i går. — Praktfull minnesutställning
över Sigrid Hjertén

Konstföreningen i Sala höll på söndagen årsmöte i folkskolans samlings-sal, och efter förhandlingarna var det vernissage på minnesutställningen över Sigrid Hjertén, en utställning som konstföreningen anordnar i samarbete med Riksförbundet för bildande konst. Bland de beslut som fattades vid årsmötet kan nämnas, att anslaget till konstinköp, som tidigare varit 1.000 kr. per år, nu höjdes till 1.200 kr.

Förhandlingarna hölls i Folkskolans samlings-sal och de leddes av konstföreningens ordförande rektor Gunnar Flodström. De olika berättelserna godkändes o. ansvarsfrinnet beviljades. Kassatablan utvisade en behållning på 559:78 kronor. I styrelsen omvaldes för två år härads-skrivare G. Alin, glasmästare C. G. Ahlgren, tjänsteman Folke Östlund och metallarbetare Lennart Lindberg, samt nyvaldes stadsträdgårdsmästare J. E. Lantz efter överlärare Holger Collin. Kvarstående i styrelsen är rektor Gunnar Flodström, provinsläkare L. Nordqvist, musikhandlare H. Johansson och stadsbibliotekarie Ulla Reutherborn.

Suppleanter för en tid av ett år blev herr John Fredriksson, Bertil Andersson och Ake Johansson, samtliga nyvalda. Till revisorer valdes guldsmed R. Johannesson, omvald, och frisörmästare Gösta Södergren, nyvald, med cykelhandlare Olle Eriksson, omvald, som suppl.

Anslaget till konstinköp har tidigare varit 1.000 kr. per år, men på grund av den stora medlemsökningen i föreningen ansågs en mindre höjning vara skäligen. Detta anslag fastställdes därför till högst 1.200 kr.

Föreningens intendent, assistent Kåge Bergman, lämnade därefter en redogörelse för utställningarna i år. En utställning har ju redan varit anordnad, varför det är den andra som nu pågår. Vidare är det fastställt att det skall bli en utställning under tiden 23—30 september. Även den blir i samarbete med Riksförbundet för bildande konst och den heter "Akvareller och ojemålningar av nutida svenska konstnärer".

En del stadgeändringar fastställdes, varefter härads-skrivare G. Alin föreslog att konstföreningen skulle ingå till stadsfullmäktige med begäran om ett anslag på 500 kr. Konstföreningen har hittills klarat sig själv, även om det inte varit så lätt alla gånger, och alla för-eningar med kulturell inriktning har ju faktiskt anslag från staden. Styrelsen fick i uppdrag att inlämna en begäran i enlighet med förslaget.

Innan årsmötet avslutades uttalade guldsmed R. Johannesson medlemmar-nas tack till styrelsen för det utomordentliga arbete som nedlagts under det gångna året.

Minnesutställningen, en färg-symfoni.

Sigrid Hjerténs minnesutställning öppnades därefter, och det var en ganska talrik publik som mött upp till vernissagen. Rektor Flodström hälsade välkommen, och uttryckte därvid glädjen över att Sala blivit i tillfälle att få denna utställning.

Utställningen demonstrerades därefter av fil. lic. Hans Eklund, som inlednings-vis talade om konstnärsparet Isaac Grünewald/Sigrid Hjertén. Hittills har det varit så, sade han, att Isaac Grünewald varit den mest berömde av de två, till nackdel för Sigrid Hjertén. Anledningen till detta är, att det ändå är rätt stor skillnad på dessa konstnärstyper. Isaac Grünewald var utåtriktad, Sigrid Hjertén mera tyst, och makän har fått segla i den berömde makens kölvatten. Nu, i tidsperspektivet, står det klart att Sigrid Hjertén oftast var den djärvaste av de två.

Utställningen omfattar ett 40-tal dukar o. utgör ett axplock ur Sigrid Hjerténs produktion från 1910-talets början till mitten av 1930-talet. Om man skulle få en absolut klar bild av Sigrid Hjerténs konst skulle det behövas en ännu fylligare utställning, ansåg dr Eklund, men denna ger dock en klar uppfattning om att hon måste betecknas som vårt lands främsta konstnärinna, en färgens mästarinna. Hon höll också sin stil från början till slut.

Sigrid Hjertén talar ett intensivt färgspråk och minnesutställningen formar sig också till en sprakande färgsymfoni. Man hoppas innerligt att Salaborna tar tillfället i akt och besöker denna utomordentliga utställning. Den pågår till och med annandag pingst och är öppen helgdagar kl. 14—20, i dag och i morgon kl. 18—20 samt övriga vardagar kl. 14—16 och 18—20.

Sala Allehanda den 8 juni 1983

Spelman som själv bygger sina instrument

Att spela cello är något som kräver sin man — eller kvinna. Har man dessutom byggt den själv bör man stå i en klass för sig. Det har Henry Johag i Sala gjort. Det tog honom ett år, men då spelade han en hel del på andra instrument under tiden.

Henry Johag är inget nytt namn i Salas musikliv. Men med ålderns rätt har han dragit sig tillbaka från det mer offentliga musikkivet.

Men instrumenten han bygger hittar ibland sin nye ägare utanför Vissängen. Till dags dato har det hunnit bli fem cello och ett tiotal fioler.

Se sidan 5



Att spela på sin cello betyder väldigt mycket för Henry Johag



Gran och lönn i en förening blir så småningom en cello när Henry Johag har fått jobba färdigt med instrumentet i sin verkstad bland takåsarna.

Han förvandlar granen till cellsamt redskap

Är namnet Henry Johag, då är man åtminstone för salaborna fackplacerad. I det här fallet handlar det om musik. Vill man ytterligare specialisera sig, så kan vi tala om stråkmusik. Varför inte ta ännu ett steg, direkt till cellon. Det är nämligen Henry Johags instrument framför alla andra. I tidig morgontimme kan man höra honom dra stråken över sin cello. Är det sedan Bachs toner som strömmar ut, kan man vara förvissad om att det är en nöjd musiker som hanterar sitt "redskap".

När man som Henry Johag har växt upp med och bland musik, är det kanske en naturlig utveckling att själv bygga sitt instrument.

— Är man dessutom pensionär måste man ha något att göra, menar han själv.

I Vissängen bland blommor och blader har han sin lilla röda stuga och ett uthus fyllt med musik. En brant trappa leder oss upp

till en välfylld verkstad, där gran och lönn förvandlas till instrument.

Det är Henrys femte cello som håller på att ta form.

Ett tiotal violer har han också stått som byggherre till.

En nyckelharpa väntar på att bli färdig. Man brukar spela med känsla. Det gäller även Henrys cello- och fiolbygge.

• PRÖVAR SIG FRAM

— Det finns väl inga vedertagna begrepp. Man prövar sig fram. Däremot är det viktigt vilket träslag man använder sig av och hur det i sin tur uppför sig.

Det innebär t.ex. att till cellon används lönn till sargerna (= sidostycken) och botten, medan man till överstycket har gran som har rätt åldern inne.

— Det har väl hänt att jag själv skickat efter material från Bayern t.ex. men det finns grossistfirmor i Sverige att handla med. Billigt blir

det dock inte, påpekar Henry Johag.

• SÄLLAN NÖJD

Sina instrument behåller eller säljer han, alltefter tycke och smak. Hundraprocentigt nöjd med sina instrument är han sällan. Men cellon han själv använder, tycker han är ett ganska lyckat bygge.

När Henry inte skapar nya instrument, reparerar han gamla. En syster han tagit med sig från den tid han bedrev musikhandel i Sala.

— Det var på 30-talet det började. Så mycket jobb fanns inte. Jag övertog ett konkurslager och startade med musikhandel på Bergsmansgatan. Så småningom lärde jag mig att reparera också. Det var i det närmaste nödvändigt att kunna och så har det fortsatt.

• MUSIKTRÄFF

Affären har Henry dock

släppt sedan lång tid tillbaka. Likaså musik- och teckningslärarjobben. Men musicerar, det gör han fortfarande. Nu närmast väntar en hel vecka i musikens tecken, då han reser norröver för att med likasinnade delta i en årlig folkhögskolekurs.

Han ingår också i en stråkkvartett, som träffas regelbundet. Tidigare har han medverkat i Salas mer officiella musikliv.

Katnarmarkniken lockar och när Henry tar fram sin cello, som han byggde klar till 1977, lägger sig hans boxer tätt intill instrumentet.

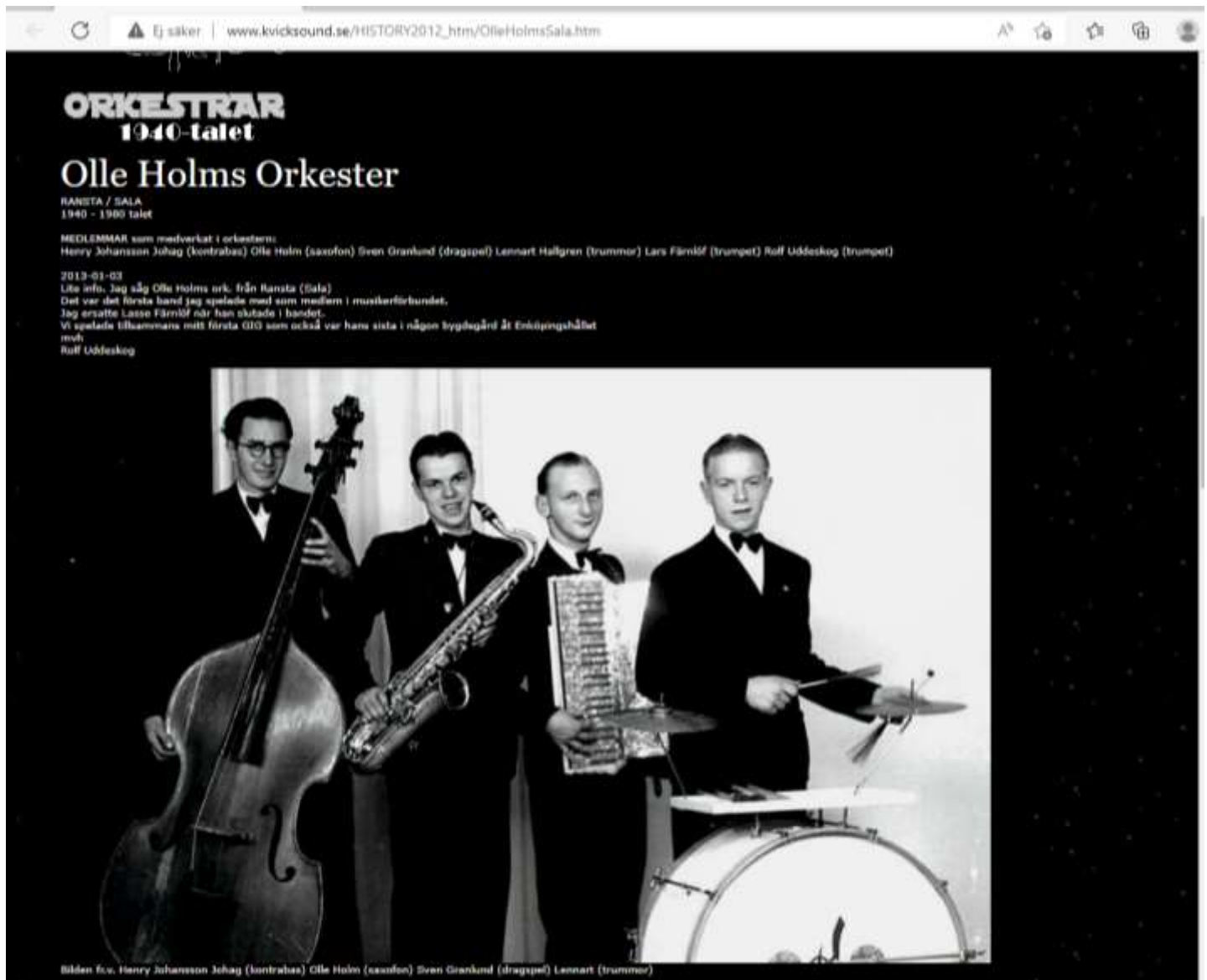
För då väntar en högtidsstund för såväl husse som hund. Har man då vägarna förbi den lilla röda stugan vid Vissängen kanske man har turen att i tidig morgontimme serveras Bach-toner av ljuvligt slag.

Text: agnetha wimmel
Foto: B-E Rutström



Ack Värmeland du sköna, var tonerna som ljöd när Henry Johag trakterade sin cello ute i det gröna. Men nog bjuder omgivningen i Vissängen på en fin inramning till musiken.

Från hemsidan www.kvicksound.se:



ORKESTRAR
1940-talet
Olle Holms Orkester

RANSTA / SALA
1940 - 1980 talet

MEMLEMMAR som medverkat i orkestern:
Henry Johansson Johag (kontrabas) Olle Holm (saxofon) Sven Granlund (dragspel) Lennart Hallgren (trummor) Lars Färnlöf (trumpet) Rolf Uddeskog (trumpet)

2013-01-03
Lite info. Jag såg Olle Holms ork. från Ransta (Sala)
Det var det första band jag spelade med som medlem i musikerförbundet.
Jag ersatte Lasse Färnlöf när han slutade i bandet.
Vi spelade tillsammans mitt första GIG som också var hans sista i någon bygdegård åt Enköpingshålet
mvh
Rolf Uddeskog

Bilden f.v. Henry Johansson Johag (kontrabas) Olle Holm (saxofon) Sven Granlund (dragspel) Lennart (trummor)

Text ovanför bilden:

Olle Holms orkester
Ransta/Sala
1940-1980 talet

Medlemmar som medverkat i orkestern: Henry Johansson Johag (kontrabas), Olle Holm (saxofon), Sven Granlund (dragspel), Lennart Hallgren (trummor), Lars Färnlöf (trumpet), Rolf Uddeskog (trumpet)

2013-01-03

Lite info. Jag såg Olle Holms ork. Från Ransta (Sala). Det var det första band jag spelade med som medlem i musikerförbundet. Jag ersatte Lasse Färnlöf när han slutade i bandet. Vi spelade tillsammans mitt första GIG som också var hans sista i någon bygdegård åt Enköpingshålet.

mvh

Rolf Uddeskog



Olle Holms Kwartett, Ransta

(4 man). Sax, dragspel, bas och batteri.

VLT 29 april 1958

TORTUNAGÅRDEN

Valborgsmässoafton kl. 20.30 DANS.

Musik av Olle Holms.

T. S. K.



Henry Johag, *Utsikt*, oljemålning 1947, 33 x 42 cm.

Text på baksidan: *Till Henry Minne av konfirmationen 2-7-66 Annie o Åke*

”Henry” är inte Henry Johag. Målningen var från början en gåva från Henry Johag till Åke Holm*, keramikervid Höganäsbolaget. Som sedan gav den till sin yngre släkting, professor Henry Svensson, vid dennes konfirmation 1966. Målningen återlämnades till Henry Johags barn, Ulf och Ingrid Johag, efter Åke Holms död 1980.

Signerade tavlorna Henry J, ändrade efternamnet Johansson till Johag i mitten av 1950-talet.

*) Wikipedia nov 2022: Åke Holm (1900-1980) började 1915 vid Höganäsbolaget efter att ha arbetat ett år vid keramikfabriken Andersson & Johansson i Höganäs. Hans far och flera släktingar arbetade redan vid Höganäsbolaget. Han fick arbeta med sättning av ugnar och glaserings, och var medhjälpare till formgivaren Edgar Bäckman. Han hade tidigt visat både anlag och intresse för konst och utbildade sig därför, parallellt med sitt arbete, vid Höganäs yrkesskola under ledning av modellören Albin Hamberg.

Sedan Höganäsbolaget lagt ner sin konstkeramiska produktion 1926 startade Åke Holm 1928 en egen verkstad tillsammans med sin två år yngre bror Ernst, även kallad Atte. Oftast var det Atte som drejade och Åke som stod för glasyren. Under denna tid signerades produkterna med "Br: Holm Höganäs". För att få in pengar började man även göra souvenirer och skapade de kända Kullatrollen, ett koncept som senare kopierats av mängder av keramikere.



Henry Johag, *Självporträtt*, oljemålning 37 x 30 cm.



Henry Johag, *Strå*, oljemålning.



Henry Johag, *Kristina kyrka*, oljemålning 60 x 41 cm.

En målning från tiden med Croquisklubben. En egensinnig ram av björk tillverkad av Henry Johag.

Stora delar av Salas konstnärskår på 1940 och -50-talet samlades hemma hos varandra. Det här är en vy sedd från Lennart Lindbergs ateljé på Magasinsgatan.

Henry Johag var en flitig fotograf. Kanske tog han ett foto från Lennart Lindbergs ateljé och fullföljde målningen hemma. Ägde en Hasselblad-kamera och det finns ett stort antal glasplåtar efter honom som kan vara av lokalhistoriskt intresse.



Henry Johag, *Ingrid*, oljemålning omkr. 1959, 49 x 30 cm.

Dottern Ingrid: Här dricker jag thé innan jag är på väg till skolan. Jag är ungefär 7år. Jag minns tröjan och att jag inte alls tyckte om att pappa målade mitt hår rött och grönt! Men nu tycker jag mycket om målningen.



Henry Johag, *Kungsgatan – Hyttgatan*, olja 46 x 38 cm

Ett motiv som skildrats av flera Salakonstnärer: Kåge Bergman, Sven Norling, Bo Jansson. I hörnet låg Kaffe-Olsson, senare Specerihörnan, med den tidstypiska varuautomaten på väggen.



Henry Johag, *Motiv från Öland*, oljemålning 28 x 32 cm.

Dottern Ingrid: Ett av motiven från våra resor till Öland. Pappa gick omkring med ett bitkartong med utskuren rektangel och kikade för att "rama in" motiven.



Henry Johag, *Landskap (Visby?)*, oljemålning 20 x 24 cm.

Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Det finns en obekräftad notering om att motivet skulle vara från Visby, men varken givaren eller barnen till Henry Johag känner till i så fall varför. Henry Johag var aldrig på Gotland.



Henry Johag, *Öland*, akvarell.



Henry Johag, *Väsbygatan-Aguéligatan*, akvarell 44 x 27 cm. T.h. foto oktober 2022.

Henry Johag var medlem i den livaktiga Croquisklubben på 1940-50 talet. Man träffades och tecknade/målade. Motivet är troligtvis utsikten från Kåge Bergmans lägenhet, ner mot hörnet Väsbygatan – Bergmästaregatan (nuv. Aguéligatan).



Henry Johag, oljemålning 35 x 27 cm.



Henry Johag, akvarell 41 x 33 cm.

Akvarellen fortfarande (2022) kvar i ett block. Troligtvis en studie/kopiering av en målning av en mera känd konstnär.



Henry Johag, oljemålning



Henry Johag, oljemålning 38 x 46 cm.

Dottern Ingrid: Pappa var väldigt förtjust i enbuskar. Formen. Färgen.



Henry Johag, oljemålning 35 x 42 cm.

Dottern Ingrid: Jag känner igen målningen. Den fanns på väggen i rummet bakom musikaffären. Kanske en studietavla. Ser ut som en Matisse-målning.



Henry Johag, oljemålning 37 x 19 cm.



Henry Johag, oljemålning 54 x 45 cm.

***Sonen Ulf:** Ett motiv från Viksäng. Tapeten i rummet minns jag liksom vaserna. **Dottern Ingrid:** En gräslig tapet tyckte jag då! Kanske skulle jag gilla den idag. Känner igen glasvasen till vänster och den gröna med slånbärskvistar.*



Henry Johag, *Redskap i vila*, oljemålning 29 x 36 cm.

***Colbjörn Lindberg:** Den här hängde länge i huset hos oss. Jag trodde det var en telefonstolpe och kabelrullar. Får inte ihop titeln "Redskap i vila".*

Titeln "Redskap i vila" står noterad på baksidan av ramen. Kan det vara så att det funnits en annan målning i ramen tidigare?



Henry Johag, *Röd häst*, akvarell 23 x 33 cm.



Henry Johag, *Sala sockenkyrka*, oljemålning 54 x 39 cm.

Cykel-Olle Erikssons porträtteckningar av Henry Johag:

